

سر بریدن مرغ خانگی هم عاجز م.

درسته تو کتاب هم همین موضوع را نوشته که چون آنها قادر نیستند سر مرغی را بیرند میر هنرمند و نویسنده می شن. اجازه بدھید قبل از اینکه وارد موضوع اصلی شویم علی آقارا خدمت تان معرفی کنم. تا بدانید گفته ها و پرسش های او چقدر با شخصیت روحی خودش مغایرت دارد.

علی آقا واقعاً جزء انسان های است که می توان باور فشنه بی بال گفت ازین لحاظ وقتی از زبان او چیز های راجع به جنایت و خون می شنیدم تعجبم صد چندان می شد.

علی آقا جون ممکن است بگی چرا این سوالات را از من می کنی ؟

جواب های شما برای من خیلی اهمیت دارد . روی آنها تصمیم خواهم گرفت که آیا بازنم ملیحه خانم دوباره زندگی بکنم یا اورا طلاق دهم.

از شنیدن این خبر کم مانده بود از تعجب شاخ در بیاورم چون او و زنش در محله مایک زوج نمونه و خوب شخت بحساب می آمدند. حتی چند روز پیش جشن سالگرد بیستمین روز عروسی شان را برگزار کردند.

گذشته ازاون آنها دختر و پسری داشتند که وقت شوهر کردن وزن گرفتن شان بود علی آقا وزنش هم از خوانواره های بسیار محترم بوده بیشتر عمر شان را در اروپا و آمریکا گذرانده بودند و هر کدام سه چهار زبان خارجی می دانستند .

بین می خواهم هر چه زودتر ازاوجدا بشم.

علی آقا نکنه حالت خوب نیست ؟ این حرفها چیه

می زنی ؟
 - اگر مطلب کاملاً بدمستم می‌آمد خیلی خوب می‌شد.

- چه مطلبی ؟
 - نمیدونم متوجه شده‌ای یا نه که زنان مملکت ما از ۱۰-۱۵ سال باین طرف علاقه‌مندی از خود به سرمیک‌سازی، مجسمه‌سازی و کنده‌کاری روی تخته نشان می‌دهند.

- حق باشماست اتفاقاً من چند نفر را می‌شناسم که زنها،
 یشان در این کارها پیشرفت قابل توجهی نیز کرده و گاه‌گاهی
 نمایشگاهی از آثار خود در گوش و کنار شهر درست می‌کنند.
علی آقا بشنیدن این پاسخ من چانه‌اش را باشد هرچه
 تمامتر به سینه‌اش فشار داده گفت:

- بله که درست می‌کنند... بله که علاقمندی نشان می‌دهند!
 آیا تا بحال روی این نوع خانمهای مطالعه کرده‌ای؟

- نخیر اصلاً فکرشم نکردم.
 - پس حالا یه خرده فکر کن.

تمام زنهای سرامیک‌ساز و مجسمه‌ساز و کنده‌کار رادریک
 آن جلوی چشم مجسم کرده گفتم !

- اتفاقاً همه‌شان زنهای روشن‌فکری هستند.
 باعصبانیت بیشتری گفت:

- بله همه‌شان روشن‌فکرند ولی تو بازم در این مورد
 فکر کن.

- اغلب او نه کسانی هستند که دردی بنام درد می‌پولی
 آزارشان نمیدهد گواینکه چیزی کشف کرده باشد تبسمی مصنوعی
 کرده گفت :

— درسته یعنی او ن دسته از زنها که راحتی زیر دلشوونو زده؟ بازم فکر کن.

— او نها کسانی هستند که از هنر و ریاضیات چیزهایی درک می کنند.

— بفهمیدنش می فهمند ولی سن اغلب آنها از سی - چهل سال بیشتره. ممکنه بگی چرا این دسته از زنها پس از ۳۰ - ۴۰ سال یهو عاشق مجسمه سازی و کنه کاری می شن؟

نکنه با نها الهام می شود که چنین کارهایی را انجام دهند؛ حقیقت امر هم جزء آن نبودسن خانمهایی که من می شناختم اغلب بین ۴۰ - ۳۵ سال و حتی بعضی هایشان از ۵۰ سال هم بیشتر بود و این تنها موردی بود که بقول علی آقا من فکر شم نکرده بودم.

— آخر چطور می شه زنی که ۱۰ - ۱۵ سال پیش حتی حاضر نمی شد حرفهای آشپز خانه اش را خودش بشوید همینکه سنش از مرز ۳۰ - ۴۰ سالگی گذشت یهو آستین ها را بالا زده پشت سر هم شکل درست کند و یا با اره و تیشه بجان چوبهای زبان بسته بیفتند. نکنه پس از این سن و سال با نها الهام آسمانی می شود که ای فرزندان من بدون آنکه معطل شوید مجسمه بسازید و یا اینکه کنده کاری کنید.

— ولی چه چیز بدی توی این کاردیدی؟

دوستم دندانها یش را بهم فشار داده باناراحتی گفت:

— هرجی بسرما مردها میاد از خوش بینی مان میاد آخه کسی نیست از ما پرسد وقتی می بینید زنان پس از ۴۰ - ۵۰ سال یهو هنرمند از آب در میاد حتماً علتی داره. تو خودت خوب

فکر کن .

- اما من زنهای را می‌شناسم که خیلی جوان هستند .
که سرامیک می‌سازند و کنده کاری می‌کنند .

- اون زنهای شوهر دارند یا اینکه طلاق گرفته‌اند ؟

- هر دو نوع اش هم هست . یکی از آنها دوبار نامزد کرده
وبهم زده و یکی شان هم شوهر داره .

- بسیار خوب مطلب همان طوری است که در کتاب نوشته
شده است . اما تو نویسنده عاقلی هستی و با امور اجتماعی از تزدیک
آشناei اگر بیاد بیاد تا ۱۰-۱۵ سال پیش از این زنهای ما با
چنین کارهای سروکار نداشتند آیا ممکن است بگی چطور شد که همه
زنهای مملکت ما یهود هنرمند شدند !

زیبائی زن باین است که او بدستش سوزن - میل با فندگی ،
قلم مو ، قلم خود نویس بگیره . چرا زنهای ما پیانو نمی‌زنند ؟
مقاله نمی‌نویسنده ؟ نقاشی نمی‌کنند ، فقط سرامیک می‌سازند و یا
کنده کاری می‌کنند !

اگر یک نفر مرد از صبح تا شب با گل و چوب وارد و تیشه
سر و کار داشته باشد از بین میره تا چه برسه بزن که جای خود
دارد .

- خوب حالا علت این کار و می‌تونی بطور خلاصه بگی ؟
من که چیزی سر در نیاوردم .

بسیار خوب پس گوش کن تابرات تعریف کنم .

- زن من دوستان زیادی دارد که اغلب آنها سرامیک و
مجسمه ساخته یا کنده کاری می‌کنند . من تا چندی قبل از کار این
خانمهای خیلی جانبداری کرده می‌گفتم :

آفرین باین زنها. واقعاً که مملکت ما چقدر پیش رفته!
 زنها عوض آنکه پشت سرهم حرف بزنند جدیت می‌کنند هنری
 یاد بگیرند. مخصوصاً وقتی زنم درباره نمایشگاههای دوستانش
 که با موقیت برگزار می‌شد مطالبی می‌گفت خوشحالتر می‌شدم
 اما این خوشحالی من دوامی نیافت و با کمال تأسف پی بردم
 حقیقت چیز دیگری است که من می‌پنداشم.

حقیقت چی بوده؟

دیروز بخانه یکی از دوستان خانم که تقریباً غیر از
 یک اطاق تمام اطاقهای منزل را بصورت آتیله سرامیک سازی
 درآورده است رفتم. البته زنم چندین بار بخانه او رفته. و
 از سرامیکهای ساخت او تعریف کرده بود. وقتی درب را زدم
 خدمتکار خانم درب را برویم گشود. تمام اطاقها آتیله بود و
 حتی در یکی از اطاقها هم کوره سرامیک پزی درست کرده بودند.
 خدمتکار پس از باز کردن درب آتیله مرآب داخل آن راهنمائی
 کرده خودش از آنجا دور شد.

دوست زنم مشغول کار بود و اصلاً متوجه ورود من نشد.
 من هم برای اینکه از نزدیک باکار این نوع خانمهای آشنا شوم
 نوک پا نوک پا خودم را پشت یکی از دیوارها پنهان کرده با
 دقت هرچه تمام‌تر مشغول تماشا شدم موهای خانم هنرمند آشفته
 ولباسهایش درهم و برهم بود ابتدا فکر کردم با یکی از فرادیان
 تیمارستان روپر و هستم ولی بعداً که خوب نگاه کردم دوست زنم
 را شناختم!

حالا من نمی‌دونم اون صحنه‌ها را برایت چگونه تعریف
 کنم اگر دورین فیلمبرداری داشتم بهترین فیلم سال را می‌توانستم

تهیه کنم .

روپرتوی او درست در بالای سنگ مرمر بزرگی مقدار
زیادی گل انباشته شده بود نرم کردن گل توسط این خانم
هنرمند تماشائی بود - از یک طرف گل را نرم می‌کرد و از یک
طرف فریاد می‌زد.

(مردیکه بی‌شرف ... مردیکه پست)

و هر بار که بد و بیراهش تمام می‌شد مشتی نثار آن توده
گل می‌کرد باور کن آشکارا با گل زد و خورد می‌کرد.
با خود گفت:

- یا دیوونه شده یا عقلشو از دست داده اما پس از چند
مشت دریافت که هر دو بیکجا می‌رسند چون دوست خانم پس
از این کارها ناگهان فریاد زد:
- کمال... آی کمال... کمال.

و خودش را بروی گل انداخت.

من از دیدن این مناظر بر جای خود می‌خکوب شده بودم
چون کمال اسم شوهر سابق او بود و من با چشم خود می‌دیدم که
او با این وسیله انتقامش را از شوهرش می‌گیرد.

اگر کار او باینجا تمام می‌شد جای شکرش باقی بود او
پس از اینکار مجسمه‌ای از گل ساخته مشغول کنک زدن شد البته
در طول تمام این جرمانات فحش و بد و بیراهه هم بمقدار فراوان
شار می‌شد .

خانم پس از کنک کاری زیاد مجسمه را که در حقیقت کسی
جز کمال آقا نبود تکه کرده با تخماقی که در دست داشت
شروع بهله ولورده کردن اعضای کمال آقا نمود .

– مردیکه بی شرف . حالا بمن خیانت می کنی ؟ بگیر این هم مزد خیانت ... بی غیرت ... پست فطرت ! بگیر اینم مال بی غیر تیت عرق از سرو صورتش فرومیریخت لذا لباسها یش را کنده بطرفی گذاشته آنگاه به گاز گرفتن اعضای بدن کمال آقا پرداخت .

هم گاز می گرفت هم فحش می داد . پس از اینکار بطرف باز رفته مقداری مشروب خورد و دوباره سر اعضا درهم پاشیده کمال آقا شوهر سابق خودش آمده فریاد زد .

– خیال می کنی دست از سرت و رمیدارم مردیکه عوضی .
حال بلاعی بسرت بیارم که تو داستانها بنویسنند .

آنگاه تمام اعضا کمال آقا را جمع کرده با شدت هر چه تمامتر بروی سنگ مرمری که روی آن کارمی کرد کو بید .
نیمساعته هم بدين طریق گذشت تا اینکه اعضا بدن کمال آقا بصورت تکه واحدی درآمده این بارخانم کمال آقا رازین پاهای بر هنده اش انداخته مشغول لگد مالی اش شدو چون نتوانست کاملاً انتقام بگیرد کمال آقا را دوباره بروی مرمر گذاشته و این بار با پاشنه ^۸ سانتی کفشه بجان او افتاد و حالا نزن و کی بزن .

بعد از این کار نفسی بر احتی کشیده مشت محکمی نثارش نموده و گفت :

– بیا اینم هزد بی وفا ئی تو !

من تصویری کردم این نمایش کمدی درام بهین جا ختم شده است ولی زن کمال آفاست آخر شوهر سابقش رادر کوره سرامیک سازی که نمیدونم ۱۰۰۰ درجه و یا ۱۰۰۰ درجه حرارت داشت

انداخت و درب آنرا بسته گفت :

- حال جز غاله شوتا دیگه از این هوسها نکنی.
دوست خانم پس از این کارها خسته و کوفته و پریشان
بنظر می آمد .

بدون اینکه متوجه من شده باشد روی یکی از کانپه ها
نشسته پس از آنکه چند نفس عمیق کشید گفت :

- خدا را شکر که یه خرد اعصابم راحت شد.

دوست زنم پس از آن بخواب عمیقی فرورفت و من در -
حالیکه از دیدن آن مناظر غرق در حیرت شده بودم یواشکی خانه
آنها را ترک کردم .

پس از آن بسراغ یکی دیگر از دوستان خانم که کنده کاری
میکر در قدم. مادرش درب منزل را بر ویم باز کرده گفت :

- دخترم در آتلیه اش مشغول کاره !

-- خیلی خوب شد اصلاً بهش خبر ندین که من آمد من
خوش میاد هنرمندان را در حین کار کردن بیبینم .

یادم رفت بگم که این دوست زنم از زنان شوهر دار شهر
ما بود!

وقتی مادر او درب آتلیه را باز کرد با اطاق درهم ریخته ای
رو بروشدم این خانم هنرمندهم مانند خانم هنرمند سرامیک ساز
موهای ژولیمه ای داشت و در حالیکه مقابل تکه هیزمی ایستاده
بود پشت سر هم تبر را به آن زده می گفت :

بیا اینم مال اون شبی که دیر او مدی ... بیا اینم مال اون
شبی که مادرت را بخونه ما آوردی ... بیا
دیوار آتلیه او پر از انبر دست، تبر، اره، رنده، تیشه بود

هر کدام که دم دستش بود برداشته بر هیزم خشک که کسی جزء
شوهرش نبودمی کو بید.

کار بهمنی جا تمام نشد پس ازا بنا کار در حالیکه رندهای
بدست گرفته بود مقداری از برهان آقا که شوهرش باشد تراشید
سپس با ارده برهان آقا را بقطعات مختلف بریده باین هم اکتفا
نکرده بطرف کوره بزرگی که در آن مقدار زیادی میله سرخ
شده قرار گرفته بود رفته یکی از آنها را با خود آورد و گفت:
-- حالا همین چشمها تو کور می کنم تا بینی مزه اینکه مادر
و خواهرت را بخانه ماییاری چیه؟

درد سرت ندم او هم شوهرش را داغ کرد، کتاب کرد، میل
کشید و بالاخره سوزاند. منکه نمی توانستم بیش از آن شاهد
شکنجهای بی رحمانه او باشم یواشکی از درب منزل آنها خارج
شده قول دادم در وقت هناسبی مهمان آنها شوم.

از دیدن این دومنظره فوق العاده ناراحت شده دلم می -
خواست بادوستی درد دل کنم لذا بخانه حسن آقا که سر راهم بود
رفته بدون اینکه اسمی از آن دوزن هنرمند بمیان آورم ما جرا
را موبمو تعریف کردم دوستم باحالتی بی تفاوت گفت:

— کاملاً طبیعی است وقتی ذنی نتواند از شوهرش انتقام
بگیرد از گل و یا ریشه درختی که در نظرش شوهرش می باشد
انتقام می گیرد.

— ولی دومی شوهر داشت؟

— فرقی نمی کنه بیا کتاب خوبی که در این زمینه در
کتابخانه ام دارم بیهت بدم.
پس از گرفتن کتاب منزل رفتم. ذنم را درخانه ندیدم.

از دخترم پرسیدم گفت :

- مامان دو ساعت پیش بمنزل یکی از دوستانش رفته است.

مشغول مطالعه کتاب شده در یافتم که چرا زنهای مادراین ۱۰-۱۵ سال علاقه زیادی از خود بسرا میک سازی و کنده کاری نشان میدهند و چگونه بی سر و صدا هر تک جنایات زیادی می‌شوند:

چه فرقی داشت که زنی شوهرش را داغ کند یا چویی را که شبیه اوست بسیخ بکشد و یا چه فرقی داشت که زنی شوهرش را در کورهای بسو زاند یا گلی را که در خیالش بجای شوهرش بود با آتش بکشد؟ در این افکار غوطه‌ور بودم که زنم وارد شده بدون مقدمه گفت:

- از فردا شروع بسرا میک سازی می‌کنم ! ...

- نمی‌شه !

- پس کنده کاری می‌کنم.

-- نمی‌شه ! ..

گواینکه بزنم الهام آسمانی شده بود که: «ای مليحه خانم هر چه زودتر بسرا میک سازی مشغول شو والا بقهر خداوندی گرفتار خواهی شد» اصرار می‌کرد. ازاو اصرار از من انکار که یهود عصیانی شدم و تو منزل هرچی سرا میک و وسائل کنده کاری داشتیم شکسته از پنج چه بیرون اند اختم و پیش تو آمدم حالا بگو بیینم زن هنهم چنین جنایاتی می‌تواند بکند؟!

من پس از ۶ سال که از عمرم می‌گذرد نمی‌تونم از طرف زنم مورد شکنجه و عذاب قرار بگیرم خوب حالاچی می‌گی؟

بنظر من جدائی شما پس از این همه سال کاردستی نیست.

- پس چیکار کنم؟

- کاری نداره او وقتی سرامیک می‌سازد توهمند کاری کن.

- نمی‌شے سرامیک سازی و کنده کاری فعلاً در انحصار خانمه است.

- پیانو یا دیگر ساز مورد علاقه‌های را بزن.

- نمی‌شے بعد از ۶۰-۶۵ سال پیانو و یا ساز زدن بماها نمی‌باد.

پس شعر بگو او نم شعر نو.

- شعر خوبه... با این پیشنهاد تو صد درصد موافقم. او هر قدر می‌خود من و در سرامیک و کنده کاری‌ها شکنجه بده آزاده من هم تو شعر هام خدمتش هیرسم!

عزم مهنو بکشیش ! ..

www.KetabFarsi.com

سعیده خانم دوماه پیش پا تو سن ۶۸ سالگی گذاشتند بود .
تصور نفر مائید او جزء آن دسته از زنها های است که سن خود را باز -
گونمی کنند نخیر سعیده خانم در مواردی هم که احتیاجی بیان
سن حقیقی ایشان نداشت سن حقیقی خود را بیان می کرد .
اما اکثر کسانی که با او دوست بودند حرفش را قبول نکرده
باعث می شدند تا سعیده خانم عصیانی و ناراحت شود آنها حق
داشتند گفته های سعیده خانم را باور نکنند چون سعیده خانم پیش
از آنچه می گفت نشان میداد .
چهار سال پیش از این پایی چپ سعیده خانم فلچ شد و پس
از آن تاریخ سعیده خانم نمی توانست پایش را از سوئی بسوئی
دیگر بکشد . گذشته از پایش دست چپ او نیز با آنچه او فرمان
میداد عمل نمی کرد و بصورت عضوی آزاد در آمده بود ! .

شاید هم نقص این دو عضو او را پیرتر نشان می‌داد ! سعیده خانم با وجود آنکه از لحاظ بدنی پوست و استخوانی بیشتر نداشت اما خیلی بخودش میرسید و اغلب شیک و امر و زی جلوه می‌نمود. قیافه ظاهری سعیده خانم بیشتر به خانه‌های ویران شده شbahat داشت ولی در زیر این ویرانی قلبی پر طپش و روحی جوان وبشاش چون سیرو سر که می‌جوشید .

این خصوصیات اخلاقی اوحتی موقعی که شوهر داشت نیز وجود داشت. شوهر سعیده خانم که ژنرال بود ۲۳ سال پیش از این طی جنگ‌های داخلی شربت شهادت نوشید و اوران‌تها گذاشت سعیده خانم با وجود آنکه در این مدت آنی از یاد شوهر مرحومش غافل نبود لحظه‌ای هم از رسیدن بخودش غفلت نمی‌نمود . با بودجه حساب شده‌ای زندگی خوشی داشت و گاه‌گاهی هم پرسش با او کمک می‌کرد.

خانه سعیده خانم عبارت بود از یک خانه دواطاقه که چند زیر زمین غیرقابل سکوت نیز داشت و در خارج شهر قرار گرفته بود. سعیده خانم همان‌طوری که بخودش می‌رسید بخانه‌اش نیز رسیده همیشه آنرا با بهترین رنگ‌ها رنگ آمیزی می‌کرد مخصوصاً بعد از فلنج شدن که نمی‌توانست از خانه خارج شود رنگ آمیزی را چند مرتبه در سال تکرار می‌کرد.

وقتی شوهر مرحوم سعیده خانم مرد او بیش از ۴۵ سال سال نداشت و از آن زمان تا بحال که ۲۳ سال می‌گذشت سعیده خانم مردی را بعنوان دوستی بخانه‌اش راه نداده بود و در ته دلش امیدوار بود که روزی از روزها مردی که واقعاً او را در کند درب منزل اورا بصدای درآورده با یکدیگر زندگی خوشی

را آغاز کنند.

سعیده خانم از ۱۵ سال با نظر بدهت‌ها کسی که از دل و وجان عشق می‌وزید خدیجه خانم همسایه دیوار به دیوار او بود که او نیز مثل سعیده خانم بیوه بود.

دوستی آنها بقدری محکم و استوار بود که کسی تصور نمی‌کرد روزی آن دوقادر باشند رشته دوستی شان را پاره کنند. سعیده خانم هر وقت دلش می‌گرفت و یا ناراحتی کوچک و بزرگی برایش پیش می‌آمد چند مشت محکم بدیوار دست چپی اطاق پذیرائی اش میزد و چند دقیقه بعد خدیجه خانم از پله‌های خانه‌اش بالا می‌آمد و در حقیقت این هشت زدنها نوعی علامت احضار بود.

اگر سعیده خانم و خدیجه خانم روزی ۳-۴ مرتبه دیوار اطاقدان را با مشت نمی‌کوییدند و یکدیگر رانمی دیدند آن روز در نظرشان سالی می‌آمد که تمامی نداشت.

خدیجه خانم با وجود آنکه ۳ سال از سعیده خانم بزرگتر بود ولی همیشه جدیت می‌کرد سن حقیقی اش را کمتر از آنچه هست بیان کند.

خدیجه خانم هم مثل دوستش سعیده خانم بجا و نا بجا میزان سنش را که هیچ وقت از ۱۶ سال تجاوز نمی‌کرد بدستان آشنا یا نش بیان می‌کرد و باعث خنده و شادی آنها می‌شد.

شهر خدیجه خانم ۳۰ سال پیش از این در حادثه اتو مبیلی جان سپرد وغیر از کت و شلوار خونی اش برای او چیزی از مال دنیا باقی نگذاشت. خدیجه خانم در مدت این ۳۰ سال بادرآمد کوچکی که از پدرش باور سیده بود زندگی نسبتاً راحتی داشت و یک آن از صرفه جوئی غفلت نمی‌کرد.

این دودوست که از ۱۵ سال پیش چون جان شیرین یکدیگر را دوست میداشتند نکات مشترکی در زندگی شان داشتند. خدیجه خانم هم مثل سعیده خانم یک پوست و یک استخوان بیشتر نداشت. صورت خدیجه خانم هر چند به عروشكهای بیچه ها شباht داشت ولی بر اثر آرایش همیشگی زیبائی نسبتاً چشم گیری داشت و از همه مهمتر مثل سعیده خانم امیدوار بود که بالاخره مرد دل خواهش او را بیا بد.

خدیجه خانم قوزی نیز بر پشت داشت و هر سال که از سن او می گذشت این خمیدگی پشت او بیشتر بنظر میرسد آن روز صبح مثل هر روز سعیده خانم در حالیکه بزحمت پای چپش رامی کشید جلوی آئینه میز توالات نشسته به برداشتن ابروها و مالیدن پودر و ماتیک مشغول شد. در ضمن بهترین تراندهای عشقی را نیز زیر لب زمزمه میگرد در این موقع بیادش آمد که رادیو در چنین ساعتی بر نامه صفحات در خواستی شنوگان را پخش می کند فوراً رادیو را باز کرد مدتی آنچنان بشنیدن صفحات مختلف مشغول شد که حتی فلچ بودن پایش را ازیاد برد و دوری هم بطور یکنفره رقصید!

موقعی که سعیده خانم کاملاً بجهان آمده و سر از پا نمی شناخت ناگهان موسیقی رادیو قطع شده گوینده رادیو چنین گفت:

یک خبر مهم. یک خبر مهم. شنو ند گان عزیز دقت فرمائید. بنا بگز ارشاتی که هم اکنون بدست مارسیده جنایتکاری که خود را بشکل و لباس مأموران کنترل گاز در آورده و از ۲ هفته قبل با کشتن ۷ نفر از زنان پایتخت رعب و هراسی بر همه جا گسترده امروز صبح نیز مرتكب هشتمین جنایت خودشده یکی از زنان هموطن ما را

بقتل رسانیده بدون آنکه از خودنشانی بر جای گذاشته باشد محل جنایت را ترک کرده است. به نظر مقامات پلیس چون نوع و شکل تمام جنایات با یکدیگر کاملاً مشابه می‌باشند یقیناً قاتل ۸ نفر یک نفر بوده که با شفاقت هرچه تماهتر باین جنایات دست زده است. در اعلامیه پلیس گفته شده است که جانی مخوف بعنوان تعمیر گاز و یا بررسی اجاقهای گاز وارد خانه‌هایی که زنان بنتها ای در آن زندگی می‌کنند شده پس از تجاوز آنها را بقتل میرساند. تا با مرور ۲ نفر از زنانی که بوسیله این جانی تا نیمه راه مرگ رفته‌اند نجات یافته‌اند با ظهار آنها جانی مرد جوانی است با قدی کشیده، شانه‌های پهن، موئی تیره زنگ و پوستی گندم گون آنها اظهار میدارند که قاتل بیش از ۳۰ سال نمی‌تواند داشته باشد. امروز صبح بنا با ظهارات آنها عکسی خیالی از قاتل ترسیم و در روزنامه‌های کثیر الانتشار منتشر شده است. و حالا بیرنامه صفحات درخواستی خود ادامه میدهیم.

سعیده خانم این خبر را با نوعی خوشحالی و ترس گوش کرد و بعد از آن صفحات درخواستی تأثیر او لیه را در او بجای نگذاشت. و وقتی زنگ درب منزلش بصدادر آمد با نوعی امیدواری و ترس! بخود لرزید.

اگر کسی که درب را میزد آن جانی بود او چکارمی کرد؟ فوراً بار دیگر جلوی آئینه رفته ضمن مالیدن مقدار زیادی پورد بصورتش خود را آماده کرد تا درب را باز کند. زنگ درب لحظه‌ای قطع نمی‌شد. سعیده خانم در حالیکه نوعی شرمندگی وجود اورا فراگرفته بود خود را بدر رسانیده ابتدا از سوراخ جاکلیدی آن بیرون را نگاه کرد و وقتی دوستش خدیجه خانم را

دید با نوعی پریشانی و ناامیدی درب را باز کرد.

- آآآ... توهستی خدیجه خانوم من فکر کردم خودشه!

خدیجه خانم که روزنامه صبح را بدست داشت گفت:

- دیدی چه خاکی بسرمون شد؟

- چی شد؟

خدیجه خانم درحالیکه روزنامه را درازمی کرد گفت:

- نیگاه کن عکس یارورم انداختند. گویا اووارد خانه -

های که زنهای تنها، تنها زندگی می کنند می شده.

خدیجه خانم مثل اینکه چیز جالبی دهان اور آب انداخته

باشد آب دهانش راقورت داده گفت:

- سعیده خانم جون اگر بخونه یکی ازماها بیاد چیکار

می کنیم؟

سعیده خانوم بدون آنکه جوابی بدهد با همان نا امیدی

پای چیش را بزمحمت از پله ها بالا کشیده هر دووار داطاق پذیرائی

سعیده خانم شدند. سعیده خانم پس از جابجا شدن نگاهی

خریداری به عکسی که در روزنامه بچاپ رسیده بود انداخته

گفت:

- چه جوون خوش تیپی؟

- خیلی هم جوونه.

- حیف باون جوونیش.

- چیکار میکرده؟

- مگر تو روزنامه ها نخوندی؟

- خوندم مگر ممکنه چنین خبرهای را نخونم. روزی چند

چند مرتبه هم خبرشو از رادیو می شنوم.

- گویا وقتی متوجه می شده کسی خونه نیست فوراً ...
 - و پس از تجاوز بزنان آنها را خفه می کند .
 - راستش باورم نمی شد . آخه واسیه چی خفه کنده ؟
 - خفه کرده که پلیس در بدر دنبالشہ والا کاری بکارش
 نداشتند .

- خدا میدونه زنها چه بروز گارش می آرن که او مجبور
 می شد این کار را بکنه !

- واونوقت مجبور می شد که خفه کنه ! آخه جوون باون
 رعنایی که حوصله این کارها را نداره !

- شایدم بگمان اینکه اونها باعث دستگیریش شوند این
 کارها را می کند !

- واقعاً بی وجودانی می خوداد که کسی اورا لو بده !

- خدیجه خانم جون خبیه هیترسم اگر خونه ما بیاد
 چیکارمی کنیم ؟

خدیجه خانم که نمی توانست بهیچ ترتیبی خوشحالی
 درونش را مخفی نگهداشد گفت :

- من هم خبیه هیترسم ، از این لحظظ پیش تو او مدم که
 تنها نباشم .

- چیکارمی کنیم ؟

- از همه بهتر ...

سکوت خدیجه خانوم سعیده خانم را بوسوسه انداخته
 پرسید :

- چرا ساکت شدی ؟ چرا حرف نمیز نی ؟ بنظر تو از همه
 بهتر چیه ؟

- از همه بهتر چیز ...

- چی چی ؟

- میگن اگر بمار کار نداشته باشی مار نمیز نه. باید در -
مورد اوهم کاری نکرد که باعث رنجشش نشه.

- عقیده من هم همین طوره باید او را در کارش آزاد
گذاشت.

- از جو نم که عزیز تر نیست!

- اگر بیاد ؟

- شاید هم بیاد !

- چرا که نیاد، مگر اینجا خونه نیست.

- باید فکری کرد. واقعاً در برابر مصیبت بزرگی قرار
گرفته ایم ! ..

- باید بمبیل او رفتار کرد تا دست بجنایت نزند.

- هیچ فکر کردی که او بچه علت زنها را خفه میکنه؟

- ما زنها هم اخلاق های عجیبی داریم. آنگاه عکس
روزنامه را نگاه کرده گفت:

- چه جوون رشیدی. خدا بیامر زشوم خیلی بلند بالا
نبود و نسبت بمن کوتاه قد بود. ولی خیلی عصبا نی و بد اخلاق
بود. باور کن وقتی تو خونه سرفه میکرد سر بازها توسر باز خونه
بخودشون میلرزیدند.

حیف که ۲۳ سال پیش توجنگ کشته شد.

- توجنگ هدف گلوه قرار گرفت؟

- نه جونم دریکی از روزهایی که مشغول جنگ بود وارد
استخری میشه تا کمی خنکتر بشه اما از آنجاییکه شنا نمیدانست

تو استخر غرق میشه .

سعیده خانم سپس از کمد لباسش یک دست لباس ژنرالی بهمراه یک جفت چکمه بلند بالا بیرون آورده پس از آنکه دستی بنشانهای لباس کشید دگمههای آنرا بوسیده سرش را بروی سینه لباسها گذاشت .

– با تو رودربایستی ندارم بیشتر شبها که بیادش میافتم لباسهاشو بغل کرده تا صبح بالباسهاش میخواهم .

– چکمههاشم؟

– آره چکمههاشم زیر لحاف میگذارم . تا بحال مردی نتوانسته است جای او را در قلبم بگیرد .

– ولی توهم مثل من یواش یواش داری پیرمیشی .

– درسته ولی دلم و روحم جوونه . وقتی او منو بغل میگرد اینطوری فشارم میداد ...

سعیده خانم گواینکه در میان بازویان شوهر مر حومش قرار گرفته لذتی بمراتب بیشتر از زنده بودن شوهرش حس کرد . خدیجه خانم در حالیکه بعض گلویش را گرفته بود گفت :

– درست ۳۰ سال از مرگ شوهرم میگذرد . ولی تا با مر وز بردی دل نه بسته ام .

– هیچ مردی؟

– هیچ مردی ...

– ولی دیگه پیشیدین .

– منو میگین؟ من هنوز جوونم و خیلی از مشتاقانم هنوزم دنبالم میگرددند! ..

– دنبال منم خیلی مردها میگردند ولی من بهشون رو